

Tato bakalářská práce představuje zkoumání původních stop negativní a pozitivní kritiky sofistů. Skrze interpretaci relevantních pasáží vybraných děl Platóna, Aristotela a Hegela se pokusíme o uchopení hlavních důvodů, jež tyto myslitele vedly k zavržení sofistiky, respektive k jejímu uznání. Nebudou zde tudíž zohledňováni sofisté jako filosofický jev, nýbrž to, co o nich říkají Platón, Aristotelés a Hegel. Zároveň se vzdáváme veškeré kritiky a hodnocení v tom smyslu, že nechceme hledat výhody a nevýhody těchto stanovisek; chceme jen vědět, jaká jsou. Obsahem první kapitoly jsou dílčí interpretace čtyř Platónových dialogů *Prótagoras*, *Gorgias*, *Sofisté* a *Euthydémos*. V kapitole druhé se pokusíme pomocí Aristotelova výkladu v prvních patnácti kapitolách jeho spisu *O sofistických důkazech* nahlédnout odůvodnění jeho nepříznivého posouzení sofistů. Třetí kapitola zkoumá Hegelovo uznání sofistiky, které vyplývá z jeho pojetí dějin filosofie jako nutného procesu vývoje v *Dějinách filosofie*. Závěr práce předloží výsledky zkoumání a její celkové shrnutí.